בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ב' באלול תשס"ד (19 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מתוך הדברים שנאמרו ב**קונגרס הציוני הראשון** בבאזל שנפתח ב-**ר"ח אלול תרנ"ז** [1897]: בפתגם נאה הרחיב הרבה את מסגרת תכניתו המדינית: "הציונות היא תשובה אל היהדות, הקודמת לתשובה אל מדינת היהודים." – כלומר, שתקוות התחיה המדינית בלבד תביא את היהודי המתבולל לידי הכרה עצמית לאומית.

בדבריו על ישוב ארץ-ישראל, לא קפח **הרצל** את שׂכרם של חלוצי הישוב, אבל הוכיח שאין תועלת לעם להמשיך ישוב כזה: אפילו אם ישתקעו בארץ-ישראל בכל שנה ושנה כ- 10,000 יהודים, הרי תימשך כניסת כל 9,000,000 היהודים שעל כדור הארץ דאז **900 שנה**(!), ואפילו לכניסה צנועה כזאת יתנגדו שלטונות תורכיה, ובוודאי יחדשו את גזירותיהם על המתגנבים. רק על פי הסכם מדיני עם תורכיה על יסוד של טובת הנאה לשני הצדדים אפשר להגיע לידי הושבת אוכלוסין מרובים בארץ-ישראל ולייסד שם מרכז לאומי בר-קיימא. תפקידו של הקונגרס, אמר, הוא למצוא דרכים כאלה ולתת הסכמתו למו"מ מדיני בעניין זה.

רושם עז עשׂה על הקונגרס נאומו הגדול של (מקס) **נורדוי** "על המצב הכללי של היהודים". הנואם צייר את כנסת ישראל בבחינת גוף חולה בחומר וברוח, וכרופא מעמיק חשׂף בפני השומעים את מקור המחלה. =בכל מקום קיימת "צרת יהודים" מיוחדת שאינה ידועה לעמים אחרים. באירופה המזרחית, מקום מגורי רוב העם, לובשת צרה זו צורת מלחמה קשה לקיום החומרי. באירופה המערבית, שבה הקל השחרור האזרחי ליהודים את מלחמת הקיום, צרת היהודים מוסרית היא בתוכנה: היהודי המתבולל כאן בסביבתו בכל לבו מרגיש עצמו תדיר מוקף משׂטמה או התנכרות. "העמים ששחררו את היהודים טעו בעצמם ברגשותיהם. שחרור היהודים לא בא מתוך הכרה שהאנושיות חטאה חטא כבד לעם זה וגרמה לו צרות נוראות, ושהגיעה השעה לכפר על חטא הדורות; השחרור לא בא אלא כתולדה הגיונית של הראציונאליזם הצרפתי במאה ה- 18. הרי זה היקש פשוט: כל אדם יש לו זכויות טבעיות. יהודי הוא אדם. וממילא אף הוא אסור ליטול ממנו זכויותיו הטבעיות. כך הוכרז שוויון היהודים בצרפת – לא מתוך רגש אחוה אליהם, אלא על-פי דרישת ההגיון." כך עשׂו גם אומות אחרות בשעה שקיבלו עיקרי המהפכה הצרפתית והנהיגו מוסדות מדיניים ברוח החירות. אבל – העמים הנוצרים התרבותיים, שהכניסו לקונסטיטוציות שלהם מפני הנימוס עיקר השוויון האזרחי, עדיין לא נשתחררו מרגשותיהם הרעים כלפי היהודים, שבאו להם בירושה מאבותיהם. ובינתיים... שואף היהודי המשוחרר בכל נפשו להתבולל בציבור הנוצרי. כבר הרס את מבצרו – הגיטו מימי הביניים – שבו נתבצר בפני הסביבה השׂוטמת, וכשבא ברגש אחוה אל העמים, דחו אותו מעליהם כבן נכר. להלכה זכויותיו שוות, אך בחיים אין מכירים בשוויונו. האנטישמיות החדשה יצרה ליהודים גהינם בעולם הזה. "היהודי המשוחרר אין לו בסיס תחת רגליו; **מבחר כוחותיו הוא מבזבז לשם 'מצות' ההתבוללות – לדכא את התכונות המיוחדות שבטבעו או לכסות עליהן, כי ירא הוא פן יגלו תכונות אלו את היהדי שבו**. לעולם אין לו ההנאה להיות כהיותו ברעיונותיו וברגשותיו, בכל נעימה שבקולו, בכל רפרוף עין ובכל נקיפת אצבע." האנוסים החדשים סובלים יותר מאנוסי ספרד בשעתם,

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 18^{57} **יום נעים ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 19^{53}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ב' באלול תשס"ד (19 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כי אלו היו לפחות נאמנים לדת ישראל בחשאי, ואלה נפשם ריקה מכל יהדות. ליהדות זו חולת-הרוח אין תקנה אלא ב**ציונות**.= [דברי מקס נורדוי בקונגרס הציוני ה-I] [דברי ימי עם עולם]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 18[57]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 19[53]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.